

Com el mateix nom indica, **la pregària vocal** és la que empra la pronunciació sonora o silenciosa de pregàries conegudes i també d'aquelles originals que poden sortir del cor. En aquesta forma de pregar **és important que la pronunciació**, sigui **explícita o mental**, vagi acompanyada **interiorment** d'una **actitud orant**.

Això no significa que durant el temps de la pregària vocal la ment, la imaginació o el record de la vida no distreguin moltes vegades la persona que prega. Però de fet, **la paraula és un element privilegiat de la comunicació**. La pregària vocal **comunica la persona** amb el **Senyor** gràcies al **do de l'Esperit**.

La pregària vocal es realitza moltes vegades en forma de cant, tant personal com coral. Cant dels salms, de cançons expressives pròpies de determinades devocions o que ressalten diferents aspectes de la fe i de la relació amb el Senyor: acció de gràcies, petició, etc. La música que acompanya i comenta artísticament el text pot ajudar a augmentar-ne la comprensió intel·lectual i afectiva, però també pot esdevenir un impediment o una distracció. Això dependrà de moltes circumstàncies, com la qualitat musical, la conjunció entre text i música, la dispersió personal, etc.

Una de les formes més emprades de la pregària vocal és el **rosari**, molt lloat per l'Església. Uneix la Paraula de Déu amb el record de determinats fets que s'expressen en els "misteris" i amb intencions múltiples i variades. Moltes vegades el rosari va acompanyat de les lletanies de la Mare de Déu. **Hi ha una gran devoció a aquesta manera de pregar de llarga tradició, també en família o comunitat**.

Com passa amb totes les coses, **es pot caure en la rutina**, i per això molts cops el rosari va acompanyat de paraules, comentaris, intencions, música i silencis que ajuden a fer-ne realment oració fàcil, ambientada per caliu filial i confiat, i recurs en moltes situacions, llocs i ambients diferents.

En el marc immens de la pregària vocal hi podem afegir les novenes, els tridus, les oracions del matí o de la nit, abans d'anar a dormir, etc.

La pregària vocal és molt recomanable en determinades situacions personals, com poden ser temps de malaltia, viatges, èpoques d'intens treball, etc. Hi ha persones a qui per la seva condició psicològica els costa molt entrar en la meditació o la contemplació, i que en canvi, mitjançant breus pregàries vocals troben un camí fàcil per al col·loqui i la conversa amb Déu. En els **exercicis espirituals de Sant Ignasi** hi trobem unes **determinades formes de pregar** que **intenten aprofundir** el sentit de **les oracions** més conegudes, dels manaments de la llei de Déu, del Credo, etc. emprant una repetició lenta, paraula per paraula, **deixant que vagin entrant amb suavitat al nostre interior**.
